

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ Αρ. Φύλλου 55

14 Μαρτίου 2012 <http://www.et.gr/>

ΠΡΑΞΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Έγκριση Σχεδίου Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ.), της Ελληνικής Δημοκρατίας, του Ελληνικού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Τ.Χ.Σ.) και της Τράπεζας της Ελλάδος και παροχή εξουσιοδοτήσεων για την υπογραφή της Κύριας Σύμβασης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. την παράγραφο 1 του άρθρου 44 του Συντάγματος,
2. την έκτακτη περίπτωση εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης να εγκριθεί το Σχέδιο της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ.), της Ελληνικής Δημοκρατίας, του Ελληνικού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Τ.Χ.Σ.) και της Τράπεζας της Ελλάδος για την παροχή χρηματοδοτικής ενίσχυσης στην Ελλάδα, έως το συνολικό ποσό των 109,1 δισεκατομμυρίων ευρώ, προκειμένου ακολούθως να υπογραφεί η Σύμβαση στις 15 Μαρτίου 2012 και να εκταμιευθεί η πρώτη δόση στις 19 Μαρτίου 2012, και να παρασχεθούν εξουσιοδοτήσεις για την υπογραφή της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης με τα παραρτήματά της.

3. τη σχετική πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Έγκριση Σχεδίου Κύριας Σύμβασης

Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης

Εγκρίνεται το Σχέδιο της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ.), της Ελληνικής Δημοκρατίας, ως δικαιούχου κράτους μέλους, του Ελληνικού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Τ.Χ.Σ.), ως εγγυητή, και της Τράπεζας της Ελλάδος, με τίτλο «Κύρια Σύμβαση Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης» (“Master Financial Assistance Facility Agreement”) για την παροχή χρηματοδοτικής ενίσχυσης, έως το συνολικό ποσό των εκατόν εννέα δισεκατομμυρίων και εκατό εκατομμυρίων (109.100.000.000) ευρώ, με σκοπό την οικονομική ενίσχυση στο δικαιούχο κράτος μέλος μέσω του Ε.Τ.Χ.Σ., όπως συμφωνήθηκε στο Συμβούλιο της 12ης Μαρτίου 2012 των Υπουργών Οικονομικών των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ, μαζί με τα παραρτήματά της, όπως το Σχέδιο αυτό μαζί με τα παραρτήματα στην αγγλική γλώσσα, ως επίσημη γλώσσα των κειμένων αυτών, και σε μετάφρασή τους στην ελληνική γλώσσα, προσαρτώνται ως Παράρτημα στην παρούσα Πράξη.

Άρθρο 2

Παροχή εξουσιοδοτήσεων για την υπογραφή

της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης

1. Παρέχεται στον Υπουργό Οικονομικών η εξουσιοδότηση να εκπροσωπήσει την Ελληνική Δημοκρατία και να υπογράψει τη Σύμβαση που αναφέρεται στο άρθρο 1 μαζί με τα παραρτήματά της, με τις τυχόν αναγκαίες

τροποποιήσεις για την αποκατάσταση λαθών ή τη διευκρίνιση ασαφειών του Σχεδίου που εγκρίνεται με το προηγούμενο άρθρο.

2. Παρέχεται στο Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και τον Πρόεδρο του Τ.Χ.Σ. η εξουσιοδότηση να εκπροσωπήσουν την Τράπεζα της Ελλάδος και το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, αντιστοίχως, και να υπογράψουν τη Σύμβαση που αναφέρεται στο άρθρο 1 μαζί με τα παραρτήματά της, με τις τυχόν αναγκαίες τροποποιήσεις για την αποκατάσταση λαθών ή τη διευκρίνιση ασαφειών του Σχεδίου που εγκρίνεται με το προηγούμενο άρθρο.

3. Η ισχύς της Σύμβασης που αναφέρεται στο άρθρο 1 αρχίζει από την ημερομηνία υπογραφής της από όλα τα συμβαλλόμενα μέρη, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που ειδικότερα καθορίζονται σε αυτήν. Με μέριμνα του Υπουργού Οικονομικών η Σύμβαση, μετά την υπογραφή της από όλα τα προβλεπόμενα μέρη, διαβιβάζεται στη Βουλή για ενημέρωση.

4. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 4046/2012 (Α' 28) προστίθεται, από τότε που άρχισε να ισχύει ο ν.4046/2012, το εξής εδάφιο:

«Παρέχεται επίσης στον Πρόεδρο του Τ.Χ.Σ. η εξουσιοδότηση να εκπροσωπήσει το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και να υπογράψει την ως άνω Σύμβαση.»

Ενημερωτικό σημείωμα

Το συνταγματικό παράδοξο της νομοθετικής αυτής πράξης είναι ότι μέσα στον κυκεώνα των νομοθετικών ρυθμίσεων της τελευταίας διετίας, η σημαντική για την δημοσιονομική εξυγίανση της χώρας Σύμβαση Δανείου ή όπως αποκαλείται, «σύμβαση δανειακής

διευκόλυνσης», εγκρίθηκε, πρώτα, ως πράξη νομοθετικού περιεχομένου από τα Υπουργικό Συμβούλιο και στη συνέχεια, λίγες μόλις μέρες μετά εγκρίθηκε –κατά νομική ακριβολογία κυρώθηκε- από τη Βουλή η ΠΝΠ με το περιεχόμενό της, που ήταν συμβατικό, (διεθνής οικονομική σύμβαση) ως προς το πρώτο άρθρο της, αφού περιλάμβανε τη «Σύμβαση Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ.), της Ελληνικής Δημοκρατίας, ως δικαιούχου κράτους μέλους, του Ελληνικού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Τ.Χ.Σ.), ως εγγυητή, και της Τράπεζας της Ελλάδος. Και νομοθετικό ως προς το δεύτερο άρθρο της, αφού εξουσιοδοτούσε τον Υπουργό Οικονομικών, τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και τον Πρόεδρο του ελληνικού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας να προβούν στην υπογραφή της Σύμβασης. Στην ουσία με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου εγκρίθηκε το σχέδιο της Σύμβασης. Με τον κυρωτικό της ΠΝΠ νόμο, την μεθεπομένη, εγκρίθηκε από τη Βουλή έμμεσα όχι μόνον η ΠΝΠ αλλά και η σύμβαση χρηματοπιστωτικής διευκόλυνσης.

Ο κυρωτικό όμως νόμος ήταν, από τυπική άποψη, νόμος κυρωτικός της ΠΝΠ και όχι βέβαια νόμος κυρωτικός μιας διεθνούς οικονομικής σύμβασης, έστω και αν επί της ουσίας περί αυτού επρόκειτο.

Επρόκειτο συγκεκριμένα για μια δανειακή σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας που έχει την έδρα του στο Λουξεμβούργο. Η διαφορά με την προηγούμενη Σύμβαση δανείου του πρώτου Μνημονίου είναι κεφαλαιώδης, αφού η πρώτη σύμβαση είχε τα χαρακτηριστικά μιας διακρατικής σύμβασης μεταξύ της Ελλάδος και 15 κρατών μελών της ευρωζώνης, ενώ στην προκειμένη περίπτωση έχουμε μια σύμβαση δανείου προς ένα κράτος μέλος από έναν «διεθνή χρηματοπιστωτικό οργανισμό», η οποία διέπεται από τους κανόνες του ιδιωτικού δικαίου ή μάλλον τους κανόνες του διεθνούς οικονομικού δικαίου. Η πρώτη δανειακή σύμβαση δεν εγκρίθηκε από τη Βουλή, η δεύτερη εγκρίθηκε με έναν έμμεσο τρόπο, με τη μεσολάβηση μια πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Έχει, η δανειακή σύμβαση έτσι την έγκριση και του υπουργικού συμβουλίου και της Βουλής. Κανείς υπουργός και κανείς βουλευτής δεν νομιμοποιείται να δηλώσει άγνοια ή να αποποιηθεί των πολιτικών ευθυνών του, αφού ποινικές δεν είναι δυνατόν ούτως ή άλλως να στοιχειοθετηθούν λόγω της διαδικασίας.

Μόνον ένα Υπουργός Οικονομικών με εξαιρετική νομική φαντασία μπορούσε να φανταστεί και ενεργοποιήσει τέτοιου είδους «εξαιρετική» συνταγματική διαδικασία λόγω αυτής της «εξαιρετικά

επείγουσας – όχι όμως και απρόβλεπτης- ανάγκης» κατά το άρθρο 44 παρ. 1Σ.

A.M.